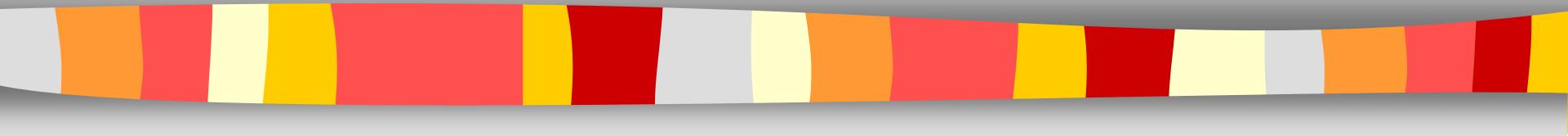

Pomoć pri pisanju domaćih zadaća

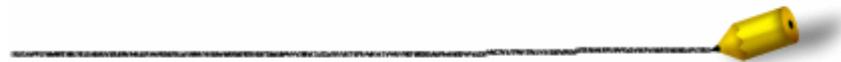
Pitanja koja roditelji obično postavljaju o učenju i pisanju domaćih zadaća:

- Trebam li pomagati djetetu u pisanju zadaće?
- Trebam li učiti s djetetom i do kojeg razreda?
- Zašto moje dijete nema više zadaće?
- Zašto moje dijete ima tako puno zadaće?
- Treba li moje dijete učiti s prijateljima?

Pomoć u učenju

Prostor za učenje

Stručnjaci preporučuju da djeca uvijek uče i pišu zadaće na istom mjestu. Samo sjedenje na mjestu, na kojem je dijete naviklo učiti, stvara psihološku spremnost za rad.

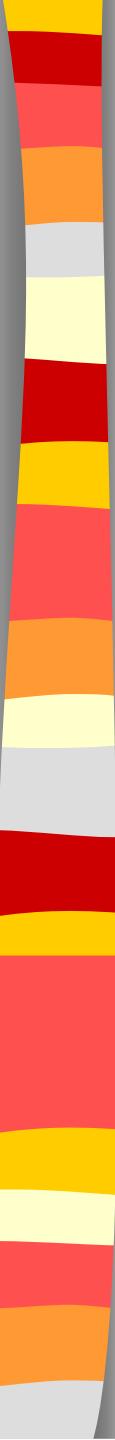
Mjesto za pisanje domaćih zadaća ne mora biti raskošno niti posebno uređeno. Ipak, postoje općenite preporuke o izgledu prostora za učenje i pisanje zadaća:

- **Neka to bude dovoljno velika radna površina na koju će dopirati dovoljno svjetla. Svjetiljka neka bude smještena s lijeve strane kod dešnjaka odnosno, s desne kod ljevaka.**
- **Ovo mjesto ne treba biti samo prostor za pisanje zadaće, već i prostor na kojemu će Vaše dijete držati svoje knjige, pisaći pribor i druge potrepštine za školu (olovke, bojice, ljepilo, škare, spajalice, papiri).**
- **Za djecu mlađe dobi, prostor za pisanje zadaće i učenje može biti uređen i u prostoriji koju dijele i drugi ukućani, ali u tom slučaju djetetu, dok uči i radi, trebate osigurati mir i tišinu.**

- Idealno je da se radni stol za nešto starije dijete nalazi u sobi djeteta jer se pisanjem zadaća i učenjem na odvojenom mjestu ono počinje osamostaljivati.
- Dobro je da se na stolu nalazi kalendar kako bi dijete lakše moglo organizirati vrijeme koje mu stoji na raspolaganju za učenje pojedinih predmeta.
- Na zid možete staviti pločicu na koju će dijete lijepiti razne papiriće-podsjetnike.

Pomoć u učenju

Nekoliko “formula” za uspješno učenje:

- Objasnite djetetu što točno očekujete od njega što se tiče učenja. Neka Vaša očekivanja budu dovoljno visoka, ali realna s obzirom na djetetove sposobnosti (npr. “Očekujem od tebe da redovito pišeš domaću zadaću.”).
- Objasnite mu i zašto je to važno za njega i zašto je učenje korisno. Djeca, kao i odrasli ljudi, bolje i radije rade kada u tomu vide smisao.

- Kao i kod pisanja domaće zadaće, i u učenju je potrebna dnevna rutina. Dakle, dijete treba učiti uvijek u odprilike isto doba dana (nakon ručka, nakon odmora, i sl.). Time učenje postaje navika koja omogućava i lakše pamćenje materijala.

- Pomozite djetetu da nauči kvalitetno organizirati učenje. Svaki dan s njim pregledajte bilježnice kako biste dobili uvid što se radilo u školi. Zatim zajedno napravite plan za rješavanje domaće zadaće. Dijete koje sudjeluje u stvaranju svoga dnevnog rasporeda spremnije ga je i ostvariti.

Danas ču:

Ručati

Napisati zadaću

Včiti prirodu

Pogledati film iz videoteke

Ponoviti prirodu

Organiziranju vremena pomažu i tablice u koje dijete svaki dan upisuje “+” kada je obavilo svoje dnevne obaveze. Na taj način, nakon tjedan dana, dijete i roditelj imaju uvid u dnevnu rutinu djeteta te mogu zajedno osmišljavati bolju organizaciju vremena.

dan	zadaća	čitanje	matematika
Ponedjeljak	+	+	-
Utorak			
Srijeda			
Četvrtak			
Petak			
Subota			
Nedjelja			

- Učite svoje dijete kako učiti. Formula koja se pokazala uspješnom i koju primjenjuju najuspješniji ljudi diljem svijeta glasi:
 1. **Pročitaj letimično (starija djeca mogu pročitati samo uvod ili sažetak teksta kako bi stekla uvid u osnovnu ideju gradiva).**
 2. **Pitaj (dijete postavlja pitanja o riječima ili cijelinama koje mu nisu jasne).**
 3. **Pročitaj pažljivo.**
 4. **Procijeni što je bitno.**
 5. **Prepričaj.**
 6. **Ponovi naučeno.**

- **Nikada nemojte umjesto djeteta pročitati lekciju, zapisati ili mu prepričati sažetak i dati mu da to nauči. Najdragocijeniji je dio procesa učenja rad na razumijevanju gradiva i odvajanje bitnoga od nebitnog. Ako dijete uči po sažecima koje ste Vi napravili, učit će mehanički, gradivo će brzo zaboravlјati, a kada mu učitelj postavi pitanje na drugačiji način nego Vi, neće znati odgovoriti.**
- **Omogućite djetetu da uči i izvan kuće i škole. Uputite ga u knjižnicu, na slobodne aktivnosti, likovne radionice i dr.**

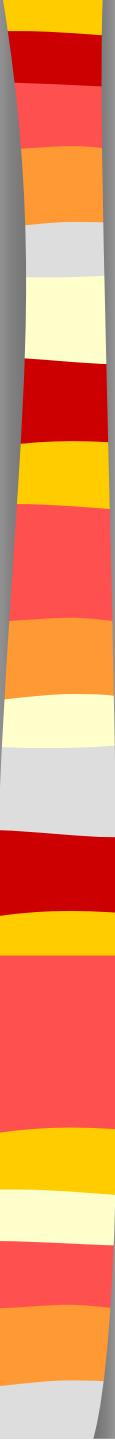

■ Pohvalite svaki djetetov uspjeh, a pogotovo trud i napredak. Važnije je da je dijete spremno uložiti napor da bi riješilo zadatak i da je napredovalo, nego kakvu je ocjenu dobilo. Ocjena najviše ovisi o načinu učenja, ali ovisi malo i o sreći, težini gradiva, kriteriju i raspoloženju učitelja i drugim čimbenicima nad kojima dijete nema kontrolu. Hoće li dijete izvršavati zadatke ili ne, i kako će to činiti, ovisi o njemu, a mi smo tu da ga potaknemo na to i da ga naučimo kako to treba činiti.

- **Ne zaboravite da djeca uče imitiranjem važnih ljudi, najčešće roditelja.**
Promatraljući roditelje i učitelje, dijete uči što cijeniti, kako se ponašati i što raditi.
Zato, ako roditelji čitaju, igraju edukativne igre, raspravljaju o raznim idejama, dogovaraju se i sl. i vrednuju znanje i djeca će činiti isto.

Nekoliko tehnika koje pomažu u učenju:

- Podcrtavanje bitnih činjenica, ideja ili detalja (pomozite djetetu da uči razlikovati bitne od nebitnih činjenica te da one bitne posebno označava kako bi ih lakše pamtilo).
- Sastavljanje pitanja (kada dijete nauči postavljati pitanja iz sadržaja koji uči i odgovarati na njih, učenje će postati zabavnije i aktivnije, a dijete će razlikovati bitno od nebitnoga).
- Sažimanje (dijete prepisuje samo bitne dijelove iz teksta).
- Vođenje bilježaka (dijete svojim riječima prepričava sadržaj koji uči i na taj način poboljšava njegovo razumijevanje).

Pomoć u pisanju domaćih zadaća

**Pisanje je domaćih zadaća, čest uzrok
neslaganju između djece i roditelja.** Djeca
tu aktivnost često ne vole i izbjegavaju je.
Jako ih je važno, od početka školovanja,
navikavati da je to njihova obveza i da je
moraju redovito i kvalitetno izvršavati, pa i
onda kada im se ne da.

Djetetu kojemu je to potrebno, svakako
treba pomoći u pisanju domaćih zadaća,
ali na način da mu se objasni ono što mu
nije jasno, ukaže na pogreške i potakne ga
da ih samo ispravi. **Nikako nemojte
umjesto njega rješavati zadatke, jer mu
time šaljete poruku da to ono samo ne
može i navikavate ga da netko drugi radi
umjesto njega.**

Nije nužno, a ni dobro, neprekidno sjediti uz dijete dok uči ili piše zadaću. Važno je da ono zna da ste mu na raspolaganju i da Vam se može obratiti za pomoć.

Nemojte se nametati u onim zadacima u kojima to nije potrebno. Djetetu je ponekad potrebno samo pregledati zadaću kako biste mu pružili osjećaj sigurnosti da je dobro izvršilo svoje obveze.

Ne zaboravite: kod djeteta treba razvijati stav da je ono odgovorno za izvršavanje svojih obveza, a Vi ste odgovorni da mu po potrebi u tomu i pomognete, ne i da to činite umjesto njega.

Čemu služe domaće zadaće?

- Zadaća djetetu omogućava da ponovi i uvježba ono što je učilo u školi,
- da se pripremi za sljedeći radni dan,
- da detaljnije prouči sadržaj koji se obrađivao u školi,
- da znanja iz različitih područja objedini u jednoj zadaći (npr. nekom sastavu ili projektu),
- da se nauči koristiti literaturom,
- da se nauči samostalnosti u radu,
- da stekne samodisciplinu i osjećaj odgovornosti.

Roditelji se kroz zadaću mogu upoznati sa školskim aktivnostima. Oni su svjesni većine ovih stvari. Problem je što djeca nisu!

Koja je prava količina zadaće?

Količina zadaće treba ovisiti o djetetovoj dobi i sposobnostima.

- Od 1.-3. razreda: do 20 minuta
- Od 4.-6. razreda: od 20 do 40 minuta
- Od 7.-8. razreda: do 2 sata

**Nemojte mu zadavati dodatne zadaće,
dovoljno ih je zadala učiteljica ili učitelj.
Ono mora imati vremena i za igru i zabavu.**

A sada još nekoliko savjeta...

- **Kako biste izbjegli nesporazume s djetetom, i zakašnjele reakcije na loše ocjene na početku školske godine, dobro je dogovoriti se s njim kada će se pisati domaća zadaća (po dolasku iz škole, nakon ručka, nakon odmora, nakon slobodnih aktivnosti i sl.). Budite uporni u provođenju svoga dogovora.**
- **Potrebno je da dijete piše domaću zadaću i uči uvijek u isto vrijeme u danu. Tako troši manje vremena na pripremu za učenje. To mu omogućava da uvijek ima dovoljno vremena za pisanje domaće zadaće, ali i za igru i zabavu.**

- Savjetujte svomu djetetu da prvo rješava zadaću koja je najteža i najobimnija.
- Nabavite djetetu blokić u kojemu će pisati svoje obveze za sljedeći dan. Tako se može riješiti problem zaboravnosti.
- Dobro je biti u kontaktu s drugom djecom iz djetetova odjela i s njihovim roditeljima. Tako ćete moći povremeno provjeriti s drugima što dijete ima za zadaću.
- Ugasite televizor i radio dok dijete piše zadaću.

A odmor?

NE ZABORAVITE:

Da bi dijete uspješno učilo, treba se dobro osjećati. Gladno, umorno, žalosno i ljutito dijete pažnju usmjerava na “signale neugode” iz organizma i ne može se usmjeriti na učenje.

Ako je dijete žalosno ili ljuto (dobilo je slabu ocjenu, posvađalo se s prijateljem i sl.) najprije popričajte s njim o onomu što ga muči, dopustite mu barem pola sata da “izbaci” negativne emocije, a onda inzistirajte da se prihvati posla.

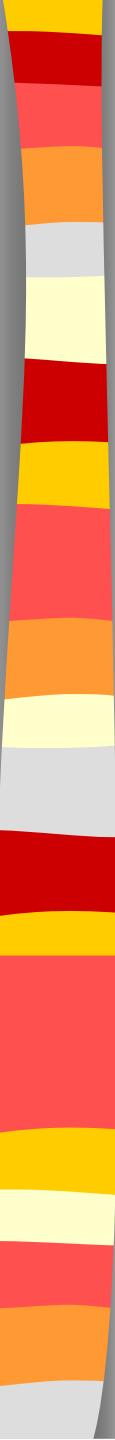
Kada dođe iz škole, dijete se najprije treba odmoriti. Dok je u školi, ono sjedi nekoliko sati po 45 minuta. To je za njega napor i umara ga. Osim toga, u školi mora učiti i rješavati različite zadatke koji traže psihičko naprezanje. Mozak se umara dok radi, a djetetovo tijelo i onda kad mora duže vremena sjediti. Odmoran mozak brže razumije i pamti, a umorno tijelo ometa mozak u njegovom radu.

I nakon određenog vremena koje je provelo u rješavanju zadaće i učenju, svakom je djetetu potreban odmor.

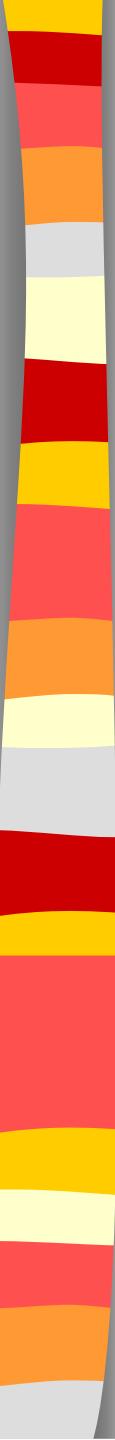
Vrijeme maksimalnog rada ovisi o uzrastu i osobinama djeteta. Promatrajte ponašanje djeteta dok piše domaću zadaću ili uči. Kada se počne jače, nego obično, vrpoljiti na stolici, okretati se na sve strane, zijevati, ljutiti se i griješiti, to je najbolji znak da treba napraviti pauzu, jer će u suprotnom učenje biti mučenje.

- U slučaju je psihičkog naprezanja, najbolji odmor onaj uz laganu fizičku aktivnost.

Literatura:

- **Brajković, S. i Živković, Ž., (2002.), Ja to mogu, Nansen, Osijek**
- **Severe, S., (2000.), How to Behave London, Vermilon**
- **www.dfes.gov.uk**
- **www.nea.org/parents**
- **www.cyfc.umn.edu/publications**

Preporučujemo:

- Wood, D.,(1995.), Kako djeca misle i uče, Zagreb, Educa
- Delač, Hrupelj, Miljković i sur., (2000.), Lijepo je biti roditelj, Zagreb, Creativa
- Brdar, Rijavac, (1998.), Što učiniti kada dijete dobije lošu ocjenu?, Zagreb. IEP